

DIFnoviny

Deník divadelního festivalu soukromých škol

Divadlo je moudřej, sdílnej, bláznivej a
zamilovanej mladej stařec.
Bědř Zouna

30. března 1995 2 Kč

PRVÉ
ČÍSLO

STALO SE ...

že před rokem jsme prožili několik parádních dní, které se trvale zapsaly do myslí všech zúčastněných. A teď, rok uběhl, ani nevíme jak. Vzpomínám si, že před pár dny jsem jela s Alicí vlakem ze školy a obě jsme se na sebe zničehonic vážně podívaly. " Za týden začíná festival ", hlesly jsme téměř současně a zamrazila nás ta blízkost. Ne že bychom se netěšily, ale loni jsme dva měsíce před zahájením počítaly každý den, jako když se malé dítě nemůže dočkat Mikuláše. Snad toho bylo poslední dobou přece jenom moc. Starosti s maturitou, přijímačky, plno akcí, přednášek, divadel ...a další věci, které se mi už dávno přestaly honit hlavou.

Najednou je to tady a člověku je z toho tak trochu smutno. Vždyť to znamená, že čas je neúprosný a nesmlouvavě nám odměřil další rok a že stejně tak náhle přikvačí prázdniny, což je, myslím si, pro studenta Scholy ludus ta největší rána, jaká ho může během studia potkat. Letos to bude dvojnásobně kruté, protože nám dospěla polovina naší ludusové rodiny a s mnohými se po maturitě uvidíme naposled. Ale nač ty slzy... přichází čas radovánek a veřejných exhibicí, bratrských setkání a tajných úplatků porotě, čas přesezených zadnicí, čas nového přívalu informací (jak fádne řečeno), atp.

A přitom je všechno ještě v takové pohodě ... herci nejsou nijak nervózní, Hlíně proběhla generálka a první veřejná předpremiéra, všechno běží jako na drátku - dokonce ani s programy dnů nejsou žádné problémy jako loni a předloni. No, nezakřikněme to, kdo ví, zda-li dřív také nebylo ticho před bouří. Koneckonců, Rodinné divadlo Hlína by potřebovalo čas oddechu poté, co ve zdraví přežilo poplach lidu při prvním veřejném uvedení nové hry. Kouř valící se z pivovaru, který herci neuvědoměle způsobili při zapálení metrové hranice, jež měla dodat celé produkci na efektu, prostoupil starý dům závojem nedýchatelna. Na hlavní silnici vedoucí na náměstí se počaly shlukovat nebezpečné davy, když tam dým svou přítomností zneprůhlednil vozovku. Hasiči byli naštěstí včas odvoláni, ale průšvih to byl pořádný. Nu, divadlo si někdy žádá oběti a cožpak se neříká, že pro herce je největší požitek zemřít na jevišti? Naneštěstí se něco takového nedá říci o diváku, pro kterého je jistě poslední role v životě coby pozorovatele v hledišti značně neuspokojivá. Zvláště, má-li odejít ze světa přitrávením pro nedostatek kyslíku či prostým upálením.

Nepodceňujeme ale našeho diváka - držel se statečně. A venku na čerstvém vzduchu - slabou inverzi po takovém otupění necítil - se tomu všemu dokonce zasmál. Škoda jen, že se v pivovaru hrálo naposled.

To je však za námi a zraky všech se nyní upírají na dny, které mají přijít. Každý soubor má za sebou nějakou minulost a nezapomenutelné chvíle při vytváření svého dramatického kusu (jak by řeklo naše pedagogické vedení). A přijdou chvíle, kdy se budeme snažit všechno to co jsme prožívali a vytvářeli předat ostatním, což je někdy těžší, než se naučit mluvit cizí řečí. Naštěstí festivalová atmosféra, jak jsme měli možnost se dvakrát přesvědčit, nadšeně přeje studentům - vždyť díky nim se vlastně měla právo narodit.

DIFnoviny - deník divadelního festivalu soukromých škol.

Redakce: Jitka Andělová (GSL), Tomáš Benda (MFF UK), Pavel Hrbáč (GSL), Pedro Miguelito (GSL), Saša Nedvědický (GSL), Honza Rosenauer (GJ), Lída Sedláčková (GSL), Klára Špičková (GSL) a Pepa Zachariáš (John Henry Newman school Stevenage).
Adresa redakce: GSL, Karla IV. 885, Ústí n. L., tel.: 316 34, 33 707.

Zadané i nevyžádané příspěvky můžete přinést každému z výše uvedených a ten je již dopraví na to správné místo.

Poznámka: za nepříznivých okolností mohou některé informace působit desinformačně.

DIF

DIF je div a kdo by chtěl tvrdit něco jiného, ten by se velice divil, až by ho vlna nadšených difáků divoce smetla ve jménu divadla.

A i když místo loňského sluníčka nás líbá chumelenice, něco do sebe letošní Dif přece má. Jen považte, jak bude v divadle útluno. Nebude se nám stýskat po jarním osvěžení, které nás po každé ovanulo, když jsme se zpocením a vyčerpaním vypotáčeli z hodinového představení a v hlavě srovnávali zážitky, stále se ještě topící v sálové tmě, vonící zaprášenými oponami a osvětlené reflektory, které se tak chabě krčí v otupění před invazí světelných fotonů, jež se po milionech dobývají naší oční sítnicí a dále příslušným nervem do mozku.

Zkrátka - uklidněme se! Vždyť je momentálně krásně jako o vánocích a ani dárečky, třebaže spíše duchovního rázu, nebudou chybět. A to už stojí za to.

Omluva

Divadelní soubor ze SRN s Čapkovou hrou R.U.R. se pár dní před zahájením festivalu písemně omluvil. Zatímco si pořadatelé festivalu dávali omluvný dopis do již z loňska a předloňska celkem bohaté rubriky omluvných dopisů ze zahraničí, Jaroslav Achab Heidler chytil do své sítě jiného zahraničního hosta. Je jím (a doufejme že i bude) anglický mim John Lang, který vystoupí v neděli ve dvě hodiny odpoledne. Pozorný čtenář si jistě uvědomil podobnost jména anglické mima s režisérem z Činoherního studia. Výsledek zkoumání jejich možného příbuzenského stavu se dozvíte v zítřejším vydání. John Lang totiž na naše otázky zatím pouze kroutil hlavou. Inu - mim.

Masmédia

Informace o průběhu celého DIFSOUŠe můžete stejně jako loni získat kromě DIFnovin i v Ústeckém deníku a letos poprvé v pátek, neděli a pondělí i v Českém rozhlasu na frekvenci 104.5 FM.

Jatečka

Jak jsme se dozvěděli, divadelní soubor z gymnázia Jateční v Ústí nad Labem má svůj samostatný název, pod kterým si každý představte, co chcete: KLEMRA

Porota

No, samozřejmě. Jistě. Pochopitelně. Sami musíte uznat, že by DIFSOUŠ nebyl DIFSOUŠem, kdyby se ho neúčastnili vážení porotci, kteří si o nás budou čtyři dny povídat, budou nás drbat, hodnotit, kritizovat, chválit, atp., etc., atd. Je mi líto velice sympatické, že DIFSOUŠ už má vlastně své stálé porotce, kteří už vědí, do čeho jdou. I letos tedy do Ústí přijede Saša Rychecký, Petra Rychecká a dr. Milan Strotzer. Milan Slavík ze Zliva se omluvila a jeho místo prý zaujme Martin Vodňanský, sběhlý hlavně v poezii. Za polooficiálního, přesto o nic méně významného porotce, bude samozřejmě považován Jaroslav Achab Heidler.

BALADA O PANNĚ DANĚ

Pedro Miguelito

Daná
Panna
Dana
Vdaná
za
Pana
Dana
-mimochoodem Dána
byla
Dána
za
Money
do
Vany

(Měla ale DANU)

Do
Vany
za
Money
byla
Daná
Panna
Dana
Dána
Panem
Danem
-mimochoodem Dánem
s
jednoduchým plánem

(Měl ale DNU)

Chtěl
Dan

totiž svou
Lafi

a tak šel
Naň

Jenže když
Dana
s
DANOU
a
Dan
s
DNOU
vrtí celou
Vanou...

Inu
nešlo jim to
Ladně
tak skončili
Na dně

Drahý DIFe

Ač nepokvete Ti jaro s nímž se snoubíš,
věřím, že i tak vše správně skloubis,
lónský sáhodlouze
byla velká nouze.
O kvalitu?
O peníze?
O kvantitu?
Ačkoli zůstává setuží vzduch,
je tu letos jiný duch.

SINETTA

Neboť jsi již uvážlivější,
dospělejší, s dvouletou zkušeností.

Měla jsem dnes možnost kontaktu s osobou ohledně DIFu, velmi aktuální, a sice s ředitelem Činoherního studia, Jaroslavem Achabem Haidlerem, které nám tak velkoryse poskytl azyly.

Takže se ptám:

Jak, co, proč, kdy, kde...
(prozíráv, že?)

- Protože fandím DIF-SOUŠi a jeho pořadatelům, čili GSL. (A to neřkám proto, že se to možná chce slyšet, nýbrž proto, že je to mé hluboké přesvědčení. Všechno, co se zatím na půdě tohoto ústavu narodilo, stálo za to, mělo svou "vejšku" a myšlenku.)

Navíc - a teď to trochu bude voda na vlastní mlýn - si ČS představují jako minibaštu kultury v tomto městě. A když tedy DIF, tak proč ne v budově, která divadlu slouží. A ještě jedna věc: Účastníci dosavadního DIFSOUSe se už natolik spolehlivě specifikovali na ty, kteří se jedou "jenom" ukazovat, a na ty, kteří si jezdí "zafestivalovat". Těch druhých je zhruba ke dvěma stovkám a to už do činohéraku narveme. Od megalománie k radosti.

Porota...?

Netajím se tím, že bych v ní taky rád zasedal, pokud dojde k tomu, že se letos nerozejdou žádné dílny (a já bych to vzhledem k nabitému programu festivalu skoro doporučoval). Velice by mě potěšilo, kdybych v ní mohl zasedat. Ať už to dopadne jakkoli, přál bych si, aby letošní porota byla "organem" v pravdě poradním tzn. aby se příliš neteorizovalo, ale spíš hledělo na to, jak jednotlivým souborům, jejich práci pomoci.

Asi odvahu k pravdě a co nejméně ješitnosti.

Přístí rok...?

Trefná otázka. V duchu řeším dilema, co je lepší. Jestli tradice a la Hronov. Písek. Poděbrady anebo fakt živý a dýchající festival. Městu Ústí by asi po-

Na počátku byl prej chaos a asi třetího dne se objevila souš. Je s podivem, že trvalo bezmála pět tisíc let, než se po souši vyhlíhl taky DIFSOUS, ale chvála Pánu za něj...

Není to, pravda, akce, která by kazila spaní těm, kdo v koutku duše čekají na Českého lva, na Zrcadylko týty, případně dokonce na Oscara nebo Thalii, je v něm (nebo alespoň u jeho kolíbky) taky trošička vzdoru, ale znovu potokyám, chvála Pánu za něj...

Ono je totiž strašlivě pohodlné strčit nohy do bačkor a zapnout patřičný programový čudlík - a světe děj se (případně se i zboř!). Hluboce obdivuji a nesmírně fandím všem, kteří (byť by k divadlu jen přičuchávali) tuhle tu múzu pokoušejí. Proč? To je přeci jasné jak facta: "Dělat divadlo" znamená DĚLAT (a všichni, kdo ho dělají jen trochu upřímně, vědí, že to znamená daleko víc...) a děláním je tvorba. B - dneska - kdy především konzumujem, polykám, hltáme a pasivně běháme - to je skoro malý zázrak!

Iluze si nedělám. Rada letos se účastnicích souborů má skoro jepičí trvání. Jiné se třeba uchytí a budou žít dál. Ale ani o to nejde. Každý totiž vytrváme nějakou brázdou po vesmíru! Někdo tu pozitivní - dávající, jiný tu sobeckou - hltavou, brací. O účastnicích i pořadatelích DIFSOUSů jsem tak nějak přesvědčen, že se rozhodli spíš dávat, než brát. A proto již potěší - chvála Pánu za to!

Malá jedovatůstka na adresu těch, kteří nepřijíždějí poprvé: doufám, že vedle nadšené přinesete taky názor, nebo aspoň otázku a zároveň odpověď - proč! Nováčkům vinšuju klasické "zlom vaz", festivalu samotnému bych rád popřál: žij a užívej si, a pro soukromé vzdělávací ústavy mám jen jediné požehnání: pokud opravdu víte, o co vám jde, určitě přezijete! (To není klíšé, to je fakt, s divadlem je to totiž taky tak.)

Sryc Achab

Snad trochu světla vnesl tento pán do vašich zvědavých myslí. Nezbyvá než opravdovsky "Děk". Jo a DIFe, vykroč pravou!

Třuj, třuj, třuj - zlom vaz!

mohla tradice. DIFSOUSi naopak s největší pravděpodobností změna. Bude-li příští rok zase tady v Ústí, ČS si bude považovat za čest stát se znovu jeho hostitelem a tichým sponzorem. Kdyby se měl konat kdekoli jinde, udělám všechno proto, aby mi tahle akce neutekla.

Bavme se podrobněji o přínosu ČS...

Poskytneme samozřejmě jeviště a hlediště, kromě toho celé zákulisí (šatny, sprchy, technika atp.). Po celou dobu festivalu bude mít pohotovost i nezbytný technický personál (tzn. osvětlovači, zvukaři, hasiči...). A bude-li zájem, je připravena přiložit ruku k dílu i k peněženkám obsluha divadelního baru.

Jen na okraj - zase trochu ohřívána polívčička, celkové náklady tohoto servisu (kdybychom je měli fakturovat) se vyšplhají zhruba ke čtyřiceti tisícům. To není nafoukanost, ale jen odporně tichá řeč čísel. Jedna hodina rozsvíceného činohéraku spolu s mzdami obsluhy totiž vydá za 790,- Korun, zbytek si lze snadno dopočítat.

Co dodat...?

Jako divadelní františek (Fanda) mohu dodat snad jen jediné: Kež by všechno divadelní usilování letošních i příštích DIFSOUSáků směřovalo spíš k radosti a ke službě než k exhibici a případně sebe-projekci panů pedagogů. Divadlo je totiž krásný tím, že je živý a občas má i duši, na kterou jsou veškeré Stalloneovy videokonzervy zatraceně krátký...

Vždycky lepší produkce, než reprodukce.

O redakci a jiné zvířeně

Jsem obklopena lidmi, kteří Vás, milí Difaři, budou po dobu festivalu zahrnovat informacemi o tom, co, kdy, kde, jak a dost možná i s kým... Sami o sobě Vám toho ovšem moc neřeknou - snad z přílišné skromnosti, či spíš z nedostatku času.

ALICE MEISLOVÁ - ROLNÍČKOVÁ

A tak jsem tu já, abych Vás alespoň trochu uvedla do obrazu. Nejsem si sice příliš jistá svými kompetencemi a o úrovni svých slohových schopností mám nemalé pochybnosti, nicméně někdo by to udělat měl. A tak mi prosím držte palce.

Tak tedy **KLÁRKA**:

KLÁRKA je drobné, útlé, zato velmi energické stvoření. Ráda čte, občas něco zapěje, ale k jejím nejoblíbenějším činnostem patří podle mě psaní a to především scénářů pro Rodinné divadlo Hlína, jehož je také členem. Doma má kromě jiného kočku Amandu, dalmatina Daniela a dva starší sourozence.

HONZA:

se jmenuje Rosenauer a je minimálně maximální, jelikož dělá do školního časopisu gymnasia v Jateční ulici, kterýžto se zove MiniMax. Má rád rock-music a na koncerty nechodí jenom proto, aby se koukal, ale taky proto, aby fotil. A poněvadž mu to docela jde, byl ustanoven vrchním fotografem DIFnovin.

PEPA:

Je tady vlastně jenom na prázdninách, protože oficiálně je už přes půl roku v Anglii, kde se učí česky. Teď mi kouknul přes rameno a postěžoval si, že nemá rád IBM a nesnáší Windows, protože je Amigista. Ač mi to řekl česky, téměř tomu nerozumím, přesto mi neušlo, že Pepa je počítačový maniak.

LÁĎA:

Tvrdí o Andreiným jezevčkoví, že to není jezevčák, ale brž housenka... Je velký sportovec - ze všech sportů má nejraději šachy a piškvorky. Rád spí, jí a píše moc hezký básničky.

JITKA:

Tohle človíčka poznáte podle uhrančivého pohledu, který když na Vás vrhne, řeknete jí úplně všechno - především to, co jí vůbec říct nechcete. Má dlouhé vlasy, modré oči a zlato v hrdle.

SAŠA:

Se normálně jmenuje Alexandr, jenže on není normální, takže se mu tak neříká. Rád poslouchá musiku a hraje si s počítačem. Nejraději má ovšem svého spolužáka Václava, kterému říká Vašku.

PĚŤA:

Má brejle, píská na flétničku a je tady toho všeho šéfredaktor. Bydlí v Křupce, má psa a sestru, hrozně rád funí a kromě lidské hlouposti ho nic nevyvede z míry.

TOMÁŠ:

Tomáš chodí na Matematicko-fyzikální fakultu UK, jinými slovy je MFF pozitivní a je to na něm znát. Rád si hraje s počítačem (Amigou), které nosí v batůžku místo Kápézetky. Kromě toho je dalším šéfredaktorem DIFnovin.

PAVEL:

Je blondatý, věčně ostříhané individuum. Jelikož není žádný přízemec lítá na rogallu a leze po skalách. Kromě toho poslouchá muziku - především Mňága. Je to velký mňágovec.

To je snad všechno. Snad je to všechno. A není-li to všechno, pak promiňte. Dobrou noc!

MODRÉ JAHODY NA SOPCE

aneb

křížový výslech jedné výtvarnice

Loni byl hlavním výtvarníkem Petr Mička. Jeho žena, Lucie Mičková, totiž psala diplomku.

Letos je hlavním výtvarnicí Lucie Mičková. Její muž, Petr Mička, totiž píše diplomku.

A když Petr Mička píše diplomku, Lucie Mičková je sama. A když je Lucie Mičková sama, je nejlepší chvíle pro rozhovor. A když už je chvíle pro rozhovor, je nejlepší z toho udělat rovnou výslech. Křížový, pochopitelně.

PEDRO MIGUELITO

Máte ráda čas?

Ne.

Jaký máte vlastně vztah k divadlu?

Kladný i záporný. Protože mi buď ukazuje nebo mi zakazuje.

Vzpomněla byste si, co jste měla loni touto dobou k večeri?

Určitě nic moc, protože jsem psala diplomovou práci, a tak nebyl čas na vaření.

Vy máte teď na starost výtvarnou podobu DIFSOUŠE. Jak probíhaly přípravy a jak to probíhá den před začátkem?

Ta instalace trvá už týden a návrh byl jiný než je současná realizace, protože je to vše bohužel podřízeno počasí. Škola měla být barevná, teď bude jen žlutá. Výzdoba bude spíše v interiéru školy.

Máte ráda jahody?

Červenou.

Jak je to s výzdobou v Činoherním studiu?

Nabízí se srovnání s loňským Corsem...

Činoherní studio je především daleko menší než Corso. V Corsu na to byly prostory. Nejenom na výzdobu, ale i na lidi. V Činoherním studiu máme k dispozici deset až dvanáct skel, takže tam bude deset až dvanáct prací.

Jaký máte vztah k sopkám?

Kladný, protože sama jsem sopka.

Hrála jste někdy divadlo?

Nějakou pohádku pro děti. Jako středoškolská studentka.

Jste pravačka?

Jo.

Láká vás něco na divadle?

Osobnosti.

Proč jste pravačka?

Protože levou se neumím podepsat.

Myslíte, že je na současné divadelní scéně dostatek osobností?

Myslím, že ne. Já je aspoň nevidím.

Vaše nejoblíbenější barva?

Modrá.

Čím myslíte, že ten nedostatek osobností je?

Nevím. Nepřemýšlela jsem o tom.

Jste odvážná?

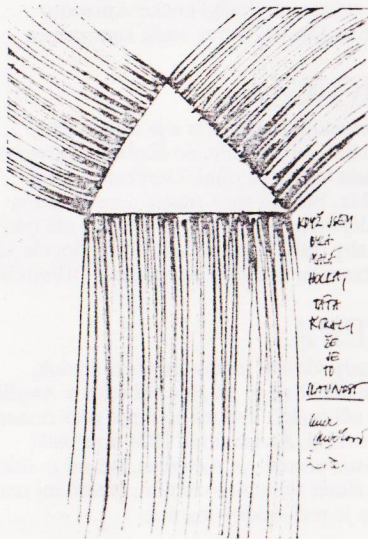
Když jsem sama, tak jsem odvážná. Když mě někdo drží za ruku, tak jsem zbabělec.

Co byste vzkázala čtenářům do prvního dne festivalu?

Ať se přijdou podívat na školu, do školy a na naše brouky.

Od tohoto křížového výslechu jsem si sliboval, že se jednak dozvím něco o výtvarné stránce festivalu, ale také že se pomocí rychle kladebných otázek dostanu pod kůži paní Mičkové. Ta ale naprosto obdivuhodně mému tlaku odolala a až na rozleptanou žvýkačku mezi prsteníčkem a palcem pravé ruky, zůstala naprosto klidná.

Celý ten hrůzostrašný a rádoby překvapující výslech skončil tedy úsměvem. A právě úsměv mám na tváři i teď, kdy přemýšlím, kdo asi bude hlavním výtvarníkem příští rok.

Divadlo Lucky Mičkové

Každý správný festival má nějaké své zpravodajské médium. Protože DIFSOUS chce být správným festivalem, má své DIFnoviny. Shodou okolností držíte jejich první číslo právě teď v rukou.

Aby mohly nějaké noviny vzniknout, je k tomu zapotřebí spousta lidí (která je nepřímou úměrná významu tiskoviny). Někdo je musí vymyslet (autor myšlenky), někdo je musí pojmenovat (autor názvu), někdo je musí řídit (šéfredaktor), někdo do nich musí psát (redaktoři), někdo do nich musí fotit (fotoreportér), někdo jim musí udělit konečnou podobu (grafik) a v neposlední řadě se na někoho musí svést všechny omyly (odpovědný redaktor).

DIFnoviny chtějí být důležitou tiskovinou, proto se jejich redakce skládá z malého počtu lidí, které však můžeme nazývat jednou souhrnnou funkcí - redaktorgrafikofotograf. Každý musí alespoň částečně zvládat kterýkoliv z výše uvedených oborů.

Sítem popsanych podmínek nás prošlo devět. Naše jména si můžete přečíst v tiráži. Rekrutujeme se z řad studentů soukromého gymnázia Schoal ludus a státního gymnázia Jateční 22. Již touto spoluprací vyvracíme názory mnoha egoistů, kteří tvrdí, že tyto dvě školy se nikdy nemohou dát dohromady, ale prý mezi sebou musí válčit. To je, samozřejmě, blbost.

Zpět na stránky DIFnovin. Zbývá ještě říct, co všechno vám jejich prostřednictvím budeme každý den festivalu přinášet. Budou to: recenze divadelních představení, rozhovory s herci i neherci i další zajímavé články a v nich plno chyb, překlepů a nepodložených informací.

Ne, neberte mě zas úplně vážně. Já se totiž duševně připravuji na nadcházející čtyři dny. Ono to bez humoru asi nepůjde.

Příjemné čtení tohoto i všech nadcházejících čísel DIFnovin vám přeje

Honza Rosenauer

Jedním z včera přirazivších souborů je soubor Gymnasia Františka Křížíka z Plzně, kterýto dorazil o něco málo později, než frýdlantští. Vyšli mi ochotně vstříc a přijali pozvání k posezení nad diktafonem.

PAVEL HRBÁČ

P: Vy jste sem letos přijeli s divadelní hrou Hubička. Již název mi zavání známostí z operního prostředí. Je to klasický přepis?

Ř: Ano, tak opera Bedřicha Smetany to je, ale je to opera nezpívaná a bez hudby. Onen text k této opeře napsala Karolina Světlá.

P: Kdo se na tom podílel tvůrčí rukou, kdo je režisérem?

Ř: Režisérkou je Renata Vordová.

P: Je to klasický příběh Hubičky, nebo jste ho nějak změnili?

Ř: Hra je kratší a vynechali jsme postavu dítěte, protože dítě, jak známo, na jevišti nepatří.

P: Hrajete jenom tu Hubičku nebo ještě něco jiného?

Ř: V tuhle dobu hrajeme pouze Hubičku.

Perlička na závěr od Renaty: *Normální otázka, kterou klademe pořadatelům, když někam přijedeme, je, po kolika jsou pokoje. Naše otázka po příjezdu do Ústí je, po kolika jsou spacáky?* (odpověď: To je individuální)

Na dnešní den

10. ⁰⁰ až 10. ³⁰	Bisk. g. Č. Budějovice
10. ³⁰ až 11. ⁰⁰	SG Fr. Křížíka Plzeň
11. ⁰⁰ až 11. ³⁰	SUŠ Frýdlant
11. ³⁰ až 12. ⁰⁰	RŠ Olomouc
19. ¹⁵ až 19. ⁴⁵	SG Altis Praha

Na zítřek

9. ⁰⁰ až 9. ⁴⁵	SPŠ Kladno
9. ⁴⁵ až 10. ³⁰	PG Liberec
10. ³⁰ až 11. ¹⁵	SG Havířov
11. ¹⁵ až 12. ¹⁵	SG J. Šeiferta Praha
19. ⁰⁰ až 19. ⁴⁵	GSL Ústí nad Labem

(Rodinné divadlo Hlína)

Vy mi to možná nebudete věřit, vy se se mnou budete možná i hádat, přít a škorpit, ale ono je to skutečně tak! Pan ředitel Slezáček skutečně není normální člověk. Kdyby byl normální, nebyl by ředitelem.

S NEOMLUVITELNOU DRZOSTÍ

Abyste mi rozuměli. Chtěl jsem s panem ředitelem udělat rozhovor. Jenomže normální rozhovor, to pro něj není. A tak jsem mu napsal dopis:

Pane řediteli,

s neomluvitelnou drzostí Vám dávám úkol:

Napište článek. Jakýkoliv. O čemkoliv. ALE! Držte se osnovy, kterou k dopisu přikládám. Ke každému bodu bodu napište své asociační vize tak dlouhé, jak jen budete chtít. (Spíše kratší) S neomluvitelnou drzostí Vám předem děkuji.

Pedro Miguelito

PS: Nechte mi to, prosím, v redakci. Přijedu ve 23.00 hod.

Přijel jsem o půlnoci. V jednu jsem měl odpovědi.

Pozdrav

Nazdar, děcka.

První zamyšlení

Nic.

Já

Jsem snad už úplně zblblnul.

2.DIFSOUS

Pamatuji se, ale už jen matně. Ale jo. Dluhy.

Druhé zamyšlení

Úplně né, ještě si něco pamatuji, škoda.

Citoslovce

Ách jo.

Vy

Jste moje radost. (Jsem asi masochista.)

Ale už jsme vás to skoro naučili. Za chvíli v tom pojedete s náma.

3.DIFSOUS

Je tady. Držím mu palce. Ať se vám vyvedou představení a máte radost z kvalitní "konkurence".

Nejoblíbenější slovo

Do prdele.

Poslání

Ano.

Oni

Jsou všude kolem. A jdou po nás.

Třetí zamyšlení

Ale stejně je krásnej.

Citoslovce

Ách jo.

Na dnešní den

Zahájení	14. ⁰⁰	Kvarteto ZUŠ Ústí n. L.
Pohádka do dlaně	14. ³⁰	RŠ Olomouc
Co je to, když se řekne	15. ⁴⁵	Bisk. g. Č. Budějovice
Hubička	16. ³⁰	SG Fr. Křížka Plzeň
Obrazy ze života Albrechta z V.	17. ³⁰	SUŠ Frýdlant
Vražda v salónním kupé	20. ⁰⁰	SG Altis Praha

Na zítřek

Hra o soše a rakvi	13. ³⁰	SPŠ Kladno
Hra na Karkulku	15. ¹⁵	PG Liberec
Hacafán a Kecafán	16. ¹⁵	SG Havířov
Bílá, zkroucená, suchá, mrtvá	17. ¹⁵	SG J. Seiferta Praha
Krev andělů aneb Hon	20. ⁰⁰	GSL Ústí nad Labem (Rodinné divadlo Hlína)